

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 51. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956848873760/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

Her skal kun nævnes et Par Eksempler.

Bestræbelserne for at ophjælpe Fiskeriet ved Statslaan har ikke ført til noget almindeligt, afgørende Resultat. Fiskerflaaden er for Øjeblikket i en mere jammerlig Tilstand end nogen Sinde, og trænger til en gennemgribende Fornyelse. Hele Driften er i saa høj Grad forældet, at Fiskernes personlige Dygtighed kun utilstrækkeligt kan opveje Misèren. Fattigdommen er stigende og Behovet for yderligere Statshjælp dermed voksende.

Ogsaa med Hensyn til de store Havne- og Vejanlæg kan der være nogen Grund til Skepsis. Det er en stor og velment Gave, der her er blevet givet Færingerne, og Bestræbelserne for at faa Havneforholdene udbedret, er jo i sig selv ikke blot prisværdige, men paakrævede.

Alligevel er det et Spørgsmaal, om Havneanlæggene ikke gennemgaaende har været alt for stort anlagt, og om de store Summer ikke i mange Tilfælde har fundet alt for lidt produktiv Anvendelse.

I Tórshavn er der opført en Mole, som har kostet langt over en Million. Det er almindelig anerkendt, at dens Nytte er højt problematisk, med mindre den bliver forlænget. Det kan med temmelig stor Sikkerhed siges, at et Eksperiment som dette aldrig var blevet gjort, hvis ikke Staten skulde betale $\frac{4}{5}$ af Prisen. Ogsaa om forskellige andre Havneanlæg gælder det, at deres Nytte er alt for ringe i Forhold til de Beløb, de har kostet.

Man spørger sig selv, om det ikke vilde have været sundere, hvis Veje og Havne var kommet langsomt, men organisk som en Frugt af Folkets eget Arbejde og Fremskridt i Stedet for, at de nu er kommet som en alt for kostbar Gave, hvis lettest paaviselige Fordel har været en forbigaaende Periode med rigelige Arbejds-lønninger.

Utvivlsomt virker det demoraliserende, at man paa denne Maade vænner sig til at basere sin Eksistens mere paa ydre Hjælp end paa indre Selvhævdelse og Initiativ.

Men det vil være vanskeligt at propagere en saadan Tankegang, særlig nu, da Forholdene paa Grund af Erhvervskrisen, er mere